

ΤΟ ΑΣΤΥ

ΕΤΟΣ Α'

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘ. 9

39 ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 39

Ἡ συνδρομὴ ἑτησία καὶ προκληρωτικὴ δια τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ δραχμᾶς 12, διὰ τὰς ἑκαρτίας δραχμᾶς 15 καὶ διὰ τὴν ἑξωτερικὴν δραχμᾶς 20.

Ἀγγέλαι καὶ ἀδοκίμασι καταχωρίζονται εἰς τὴν τελευταίαν σελίδα ἐκὶ ἰδιαιτέρῃ συμφωνίᾳ.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗΝ 1 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1885

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ

Προτιθέμενοι νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εἰκόνας τῶν σωματάρχων τοῦ ἡμετέρου στρατοῦ, ἀρχόμεθα ἀπὸ τῆς τοῦ διοικητοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἐδρεύοντος 1^{ου} συντάγματος τοῦ πεζικοῦ. Ὁ ἀντισυνταγματάρχης Γεώργιος Μαυρομιχάλης εἶνε υἱὸς τοῦ Ἀναστασίου Μαυρομιχάλη καὶ ἀδελφὸς τοῦ ὑπουργοῦ τῶν στρατιωτικῶν. Ἐν νεαρᾷ ἡλικίᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Στρατιωτικὴν Σχολὴν τῶν Εὐελπίδων, δὲν ἐπεράτωσεν ὁμως αὐτόθι τὰς σπουδὰς του ἀναγκασθεὶς ἐκ λόγων ὑγείας νὰ διακόψῃ αὐτάς. Τὴν στρατιωτικὴν αὐτοῦ μόρφωσιν ἀπέκτησεν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ καταταχθεὶς ὡς λοχίας εἰς τὸ τάγμα τῶν ἀκροβολιστῶν, διαρκῶς δὲ ὑπηρετῶν καὶ σπανίως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ μένων προήχθη βαθμηδὸν

μέχρι τοῦ βαθμοῦ ὃν κατέχει σήμερον. Κατὰ τὴν Μεταπολίτευσιν ἐξελέγη πληρεξούσιος ἐν τῇ Ἐθνικῇ Συνελεύσει μετὰ τοῦ πατρὸς καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν του, μετὰ τὴν ἀφίξιν δὲ τοῦ βασιλέως Γεωργίου διορίσθη διαγγελεὺς αὐτοῦ ἀλλὰ παρητήθη μετ' ὀλίγον προτιμῶν τὴν ἐνεργὸν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.

Ὁ κ. Μαυρομιχάλης ἔχει παράστημα καὶ μορφὴν ἀληθῶς στρατιωτικὴν καὶ ἐπιβάλλουσαν, τηρεῖ δὲ μετ' ἔρωτος τὰς ἐξεις τοῦ στρατιωτικοῦ βίου. Αὐστηρὸς ὑπὲρ πάντα ἄλλον σωματάρχην ὡς πρὸς τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ, καταβάλλει οὐχ ἥττον πᾶσαν μέριμναν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν οὐς διοικεῖ, καὶ καταγίνεται ἀόκνως εἰς τὴν ἐκγύμνασιν

καὶ μάρτυσιν αὐτῶν. Ἐπὶ τῆς προηγουμένης ἐπιστρατείας διώκει τὸ 11 πεζικὸν τάγμα ὅπερ διέπρεπε διὰ τὸν τέλειον αὐτοῦ καταρτισμὸν καὶ τὴν ἐξάσκησίν του, τελευταίως δ' ἐπανελθὼν ἐξ Εὐρώπης, ὅπου παρέστη τῇ ἐντολῇ τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὰ γυμνάσια τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, ἀνέλαθε τὴν διοίκησιν τοῦ 1ου συντάγματος, ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν συγκειμένων, οὓς τὰς καθ' ἑκάστην ἀκρίσεις μετὰ τόσου ἐνδιαφέροντος παρακολουθεῖ τὸ κοινὸν τῆς πρωτεύουσας.

ΕΜΠΡΟΣ - ΟΠΙΣΩ

— Ἐν τῷ μέσῳ τῆς πυρετώδους προσδοκίας, τῆς ἀνυπομονησίας, τῆς δυσανασχετήσεως, ἐν ᾧ καιρῷ οἱ βουλευταὶ μας διεξαγοῦσι θερμὰς συζητήσεις περὶ γρασιδίων μετὰ πείσματος μαρτυροῦντες ὅτι ὑφίσταται σχέσις στενὴ μεταξύ τοῦ ὀργανισμοῦ των καὶ τῆς ἐν λόγῳ φυτικῆς οὐσίας, οἱ δὲ δημοσιογράφοι μας ὡς νὰ ἦσαν δυσσίωνα ὄρεα τρόφιμα τοῦ κ. Κατωφ ἢ τοῦ κ. Καρκαβέλωσ προσπαθοῦσι παντὶ σθένει νὰ ἐνσπείρωσι τὴν ἀπογοήτευσιν καὶ τὴν ἀποθάρρυνσιν, μίᾳ παρήγορος γνώριμος φωνὴ ἀκούεται ἐκ Γερμανίας. Κατὰ τηλεγράφημα ἰδιαιτέρον τῆς Ἐφημερίδος ἐκ Βερολίνου, ἡ Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας ἀγγέλλει ὅτι ὁ κ. Φιλήμων ἐβεβαίωσεν ἐν Βιέννῃ ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ κινήσῃ τὸν πόλεμον μετὰ τρεῖς ἑβδομάδας καὶ ὅτι ἐλπίζει ἰδίως οἱ κατὰ θάλασσαν ἀγῶνες τῶν Ἑλλήνων νὰ στεφθῶσιν ὑπὸ ἐπιτυχίας.

Ἀφῆκα στεναγμὸν ἀνακουφίσεως καί, ἂν ἦτο δυνατόν, θ' ἀπέστελλα μίαν χειραψίαν ἐγκάρδιον τηλεγραφικῶς πρὸς τὸν ἐν Γερμανίᾳ διαπρεπῆ συνάδελφον. Τέλος πάντως ἰδοὺ εὐρέθη ἡ ἴθις, ὁ ἱππόκριφος, ὁ φοινῖξ, τὸ μυθικὸν καὶ ἀνεύρετον πλάσμα τέλος πάντων, τὸ ὁποῖον πιστεύει ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ πολεμήσῃ καὶ μάλιστα πολὺ γρήγορα, καὶ τὸ ὁποῖον — ὦ Θεοί! — ἐλπίζει καὶ εἰς τὴν μερικὴν τοῦλάχιστον ἐπιτυχίαν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος!

Ἀγαθὴ τύχη! ὑπάρχουσι λοιπὸν ἀκόμη ἄνθρωποι εὐπιστοὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπομένως ἡμεῖς οἱ ὀλίγοι φιλοπάτριδες τοῦ παλαιοῦ συρμοῦ δὲν θὰ ἐρυθριῶμεν διότι τρέφομεν ἀκόμη τὴν ἐλπίδα ὅτι τὸ ἔθνος μας θὰ κινήθῃ. Διότι κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας ἐξ ὅσων ὀλοφυρμῶν καὶ μεμφιμοιριῶν ἠκούσαμεν ὑπερεπληρώθη ἡ χολοδόχος κύστις μας χολῆς καὶ πικρίας. Παρ' ὀλίγον νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ὅλη ἡ μόλις πρὸ δύο μηνῶν διαδραματισθεῖσα φαντασμαγορία τῶν ἐπιδείξεων, τῶν ἀρειμανίων λόγων, τῶν θριαμβευτικῶν παρελάσεων τῶν ἐφειδρῶν, τῶν σημαίων, τῶν ἐμβατηρίων, τῶν θαυρίων, τῶν ἐνθουσιωδῶν ζητωκραυγῶν, ἦσαν συγκεχυμέναι ἀναμνήσεις ὀνείρου, ἀλλοφροσύνη καὶ παραληρήματα πυρετοῦ. Καὶ μᾶς ἀφυπνίζουσι μετὰς κλαγγῆς τῶν αἰ γῆνες πρὶν κἄν σκεφθῶσιν οἱ Γαλάται ν' ἀναρριχηθῶσιν εἰς τὰς ἐπάλξεις τοῦ Καπιτωλίου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἂν εἶχε τοιαύτας χῆνας θορυβούσας ἀνακτιῶς καὶ προξενούσας σύγχυσιν μόνον καὶ ταραχὴν ὁ ἔμφρων Μάνλιος θὰ τὰς ἐσφάζε καὶ θὰ τὰς παρέθετεν ὡς εὐωχίαν εἰς τοὺς στρατιώτας του!

Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἰδίως καθ' ἣν ὁ μεταξὺ Σέρβων καὶ Βουλγάρων πόλεμος ἔλαβεν ὀλέθριον διὰ τοὺς πρώτους τροπὴν, ἀνεφύη αἴφνης τὸ σηῆνος τῶν ἀπαισιοδοξῶν. Καὶ αἱ ζοφεραὶ σκέψεις καὶ αἱ ζοφερώτεραι περιγραφαὶ διασταυροῦνται, ἐκτίθενται ἐπιδεικτικῶς, ἀπονεικροῦσαι τὴν πίστιν, χλευάζουσαι τὴν ἐλπίδα, προμηνύουσαι ὀνειδῆ καὶ συμφορὰς.

Ἀλλὰ διατί, κύριοι Σοπενάουερ τῶν καφενεῶν καὶ τῶν ἐφημεριδῶν, διατί;

Μὴ πως οἱ Σέρβοι ἐπολέμησαν διὰ λογαριασμὸν μας καὶ ἠττήθησαν; Μὴ πως ἀνέκαθεν δὲν ἐγνωρίζομεν τὸν ἐχθρὸν

μας ἢ μήπως ὑπετιμήσαμεν τὰς δυνάμεις του; Μήπως εἰχομεν ἀρχῆθεν τὴν ἐλπίδα ξένης προστασίας καὶ τώρα τὴν ἀπωλέσαμεν; Μήπως τὸ ἔθνος ὀλόκληρον δὲν ἐξηγέρθη μετὰ τὴν ἀπόφασιν νὰ διεκδικήσῃ τὰ δικαιώματά του ἔστω καὶ μετὰ τὴν βεβαιότητα ἐντίμου ἥττης, διὰ νὰ φιώσῃ ἐκείνους οἵτινες τὸ ἀποκαλοῦσιν ἔθνος δειλῶν φωνασκῶν καὶ νὰ ἐκπλύνῃ τὸ αἶσχος τῆς ἀτιμωτικῆς ἀπραξίας; Μήπως αἰθυσίαι εἰς ἃς ἀγογγύστως ὑπεβλήθη καὶ ὑποβάλλεται ὁλονὲν δὲν διατρανοῦσιν αὐτὴν τὴν ἀκράδαντον ἀπόφασιν;

Καὶ ἔρχεσθε τώρα μετὰ τὰς θυσίας, μετὰ τὴν πάνδημον ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ, τώρα ὅτε ἡ ὀπισθοχώρησις εἶνε ἀδύνατος διότι εἶνε ὑπέγγυος ἡ τιμὴ καὶ ἡ ὑπόληψις. Τερεμῖαι τῶν τριῶν, νὰ ἐγκέντρισητε εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ ἔθνους τὸν ἀπαισιῶν δισταγμὸν, τὴν ἀδουλίαν, τὴν ἀποθάρρυνσιν;

Τί πρόσωπον θέλετε νὰ ὑπακριθῆτε; Θιέρσον; Ἄλλ' ὁ Θιέρσσος ἀπετροπιάζετο τὸν δυναστικὸν πόλεμον. Νικίου ἀποτρέποντος τοὺς Ἀθηναίους νὰ ἐπιχειρήσωσι τὴν εἰς Σικελίαν ἐκστρατείαν; Ἄλλ' ἡ ὀλέθριος ἐκείνη ἐκστρατεία ἐγένετο ἐκ προθέσεως ἀδίκου καὶ δημαγωγικῆς. Ἡ μήπως παραδέχεσθε καὶ σεῖς ὅτι ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Μακεδονίας εἶνε κατάχτησις, ὅπως εὐηρεττήθη νὰ διδάξῃ χυδαίττι τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν Εὐρώπην ὁ κ. Λασκαράτος;

Ἄλλ' ἔχομεν ἑλλείψιν μέσων; Ἄλλ' ὁ στρατὸς μας δὲν κατηρτίσθη ἀκόμη, εἶνε ἀνεφοδιάστος, ἀγύμναστος, γυμνός, τρέφεται κκῶς! . . . Πολὺ καλὰ! ἐνόσω εἶνε καιρὸς ἃς φροντίσωμεν νὰ θεραπεύσωμεν τὰς ἐλλείψεις. Μὴ λησμονῶμεν ὅμως ὅτι ἡ πρώτη καὶ μόνη καὶ κυρία ἀρετὴ παντός στρατοῦ εἶνε τὸ φρόνημα ὅπερ οἱ μεμφιμοιροὶ ζητοῦσι νὰ καταπνίξωσι. Γνωρίζετε μὲ ποῖα μέσα καὶ μὲ ποῖα ἐφόδια ἐπολέμουν οἱ μαχηταὶ τοῦ 1821 καὶ ἂν μᾶς ἀπαντήσητε ὅτι ὁ ἀγὼν αὐτῶν ἦτο κλεφτοπόλεμος, σᾶς παραπέμπομεν εἰς προγενεστέρην σελίδα τῆς ἱστορίας, εἰς τὸ 1792, καὶ ἃς σᾶς ἀπαντήσῃ ἐκείνη πῶς ἦσαν ἐνδεδυμένα καὶ πῶς ἐτρέφοντο τὰ ἀπειροπόλεμα τάγματα τῶν παρισινῶν ἐθελοντῶν δι' ὧν ὁ Δυμουριὲ ἀνεχαίτιζε τοὺς ἐχθροὺς ἐν Βαλμύ καὶ κατενίκα αὐτοὺς ἐν Ζεμάπ.

Φρόνημα! Ἄλλὰ ποῖος νὰ τὸ ἐμπνεύσῃ; ὁ μυστικισμὸς τῆς κυβερνήσεως, ἡ κωφάλαλος πολιτικὴ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἢ οἱ δυσσίωνοι κρωγμοὶ τῶν ὑυχροσίμων αὐτῶν φρονίμων οἵτινες μᾶς φωνάζουσιν ὀπίσω;

Ὅπισω ποῦ, κύριοι; εἰς τὰς ἡρημαμένους καλύβας, εἰς τοὺς ἀκαλλιεργήτους ἀγρούς, εἰς τοὺς ἀφορήτους ῥόρους, εἰς τὴν ἐμπορικὴν καταστροφὴν, εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ Κράτους, εἰς τὰ φαρμακερὰ σκώμματα τοῦ Βλῶβιτς καὶ τοῦ Νέου Ἐλ. Τύπου, εἰς τὴν ἐμφύλιον καὶ ἀδελφοκτόνον ρῆξιν ἴσως;

ὦ! μυριάκις προτιμότερα τότε καὶ εὐλογητὴ ἡ φωνὴ ἥτις μετὰ πεποιθήσεως κράζει ἐμπρός! ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἀμνηστεύω τὸ ἐπ' ἐμοὶ εὐχαρίστως, λησμονῶν τὴν προσγενομένην εἰς τοὺς ἀναγνώστας του δυσπεψίαν, καὶ τὴν καθημερινὴν παρόρμησιν τοῦ τίτλου τοῦ Χρόνου Ἀθηῶν.

Ἀπὸ τὴν γενναίαν καὶ ἀπηλπισμένην ἔστω ἀπόφασιν κἄτι δυνάμεθα νὰ προσδοκῶμεν, ἐνῶ τὴν ψυροδεῆ μας φρόνησιν θὰ συνοδεύσῃ ὁ νεκρώσιμος τοῦ ἐλληνισμοῦ κώδων. Ὅχι μόνον τὴν Μακεδονίαν τότε, ἀλλὰ καὶ τὰς Ἀθήνας; θὰ διεκδικήσωσιν οἱ Βούλγαροι, μὲ περισσότερα μάλιστα δικαιώματα, κατὰ τὴν γνώμην εὐφροῦς φίλου μου, διότι Βούλγαροι κτίσται ἔχουν κτίσει τὰς περισσότερας οἰκίας τῆς πόλεως μας.

ΣΤΡΕΨΙΔΟΧΕ